

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XI. - Štev. 30

Gorica - četrtek 23. julija 1959 - Trst

Posamezna številka L 30

Prva okrožnica papeža Janeza XXIII.

Edinost, soglasje in mir

Drugi del okrožnice nosi naslov: edinost, soglasje in mir. Resnica nujno pri naša koristi svetovnemu miru. Kadar ljudje sprejmejo iskreno vso resnico, to nujno rodi med njimi povezanost miselne, duha in dejanja. Nasprotja in nesoglasja imajo svoj prvi vzrok v dejstvu, da resnice niso sprejeli ali pa ji nasprotujejo zaradi morebitnih koristi, ki bi mogle priti iz opravičenja človekovih strasti ali slabih del. Nujno je torej, da zasebniki in javni voditelji ljubijo resnico, če hočejo uživati slogo in mir, ki sta podlaga javni in zasebni blaginji. »Na poseben način spodbujamo k slogi in miru najvišje voditelje narodov,« je dejal dobesedno sv. oče, »postavljene nad prepire med narodi, ki z enako ljubeznijo objemamo vse narode in nas ne vodi nobena želja po politični nadvladi, ne hrepenenje po zemeljskih dobrinah. Ko govorimo o stvari, ki je nadvse važna, mislimo, da nas morejo mirno soditi in poslušati ljudje vseh narodov.«

ZA MIR IN SLOGO MED NARODI

Bog je ustvaril ljudi ne kot sovražnike, temveč kot brate. Njim je dal zemljo, da bi jo obdelali s svojim trdom, da bi se vsi veselili sadov ter bi dobili potrebno hrano. Različni narodi niso drugega kakor skupine ljudi, oziroma bratov, ki morajo stremeti v bratski slogi ne samo za svojim ciljem, temveč za skupno blaginjo vsega človeštva. Ne smemo pa pozabiti, da je sedanje življenje priprava na večno življenje. Mislimo moramo na tisto domovino, kjer bomo večno živeli. Če vzamemo iz človeškega srca ta nauk, izgine vsak smisel tega življenja. Zlorabiti človeški razum, pomeni priti do stopnje Kajna, ki je namočil rodno zemljo. Če hočemo torej spet pripeljati človeška dejanja na pot resnice, moramo najprej spraviti na to pot človeški razum in srce. Če se imenujemo bratje, kako naj si bomo sovražniki in nasprotniki? Zakaj gojiti zavist do drugih, zakaj vznepati sovraštvo in naperjati smrtonosno orožje proti bratu? Ze preveč so se ljudje borili med seboj. Preveč mladih življenj je bilo prerano stritih, preveč je vojskajskih pokopališč; ta nas z resnim glasom opominjajo, naj vendar dosežemo slogo, enotnost in pravi mir. Zato naj vsakdo misli na to, kar ga družijo z njegovim bratom, ne na to, kar ga loči.

Samo če bomo iskali mir in ne vojne, kar smo dolžni storiti in bomo skušali priti do bratske sloge med narodi, samo tedaj — pravi papež — bo mogoče priti do soglasja in srečno poravnati vse spore. Tisti, ki tlačijo druge in jim odvzemajo svobodo, gotovo ne prispevajo k tej enotnosti. Položaj v svetu bo ostal vedno resen, če ne bodo prišle države do te bratske združitve. Vsak trezen človek obsoja

tako nestalno in negotovo stanje, ko se ne ve, ali se bližamo k miru ali k novi strašni vojni. Če bi pa zaradi človeške zaslepljenosti prišli do nove vojne, česar nas varuj Bog, je tolika moč sedanjega strašnega orožja, da ne bi ostalo drugega za narode — zmagovalce in premagance, kot velikansko uničenje in splošno razdejavanje.

Zato vroče prosimo vse, posebno državne voditelje, naj premišlujejo o tem pred Bogom sodnikom in naj pogumno uporabljajo vsa sredstva, ki naj privedejo do potrebne združitve. To skupno stremenje bo brez dvoma pomnožilo tudi blagostanje vseh narodov. To pa se bo doseglo, kadar se bodo spoštovala pravice posameznika, v miru in bo zablazela tedaj povsod svoboda, do katere imajo pravico državljani, narodi, države in Cerkev.

Hruščev na Poljskem

Z velikim zanimanjem je Zpad zasledoval obisk Hruščeva na Poljskem. Sovjetski prvak z neverjetno silo in vztrajnostjo svari in opominja zapadnjake na morebitne nevarnosti, ki bi se jim pripetile, če bi se zoperstavili sovjetski »miroljubni« politiki.

Ob svojem prihodu na Poljsko si je takoj skušal pridobiti simpatije Poljakov z močnim govorom, v katerem je odločno poudaril, da SZ stoji bratsko ob strani Poljske v priznavanju in obrambi njene zahodne meje na Odri-Nisi. Ponovno je predlagal ustanovitev brezatomskega področja Srednje Evrope, ki naj bi se razširilo tudi na skandinavske države.

Na vsem potovanju je Hruščev vedno spremljal Gomulka, s katerim je imel važne izmenjave idej o mednarodnem položaju. V bližini Poznana je sovjetski min. predsednik obiskal nekatere zadruge. Zbranim kmetom je dejal, da soglašajo s poljskim načinom političnega prepričevanja pri ure-

O SOCIALNIH IN DELAVSKIH PROBLEMIH

Kot je nujen mir med narodi, nadaljuje papež Janez XXIII. v svoji prvi encikliki, tako je tudi nujen med socialnimi sloji, drugače bo prišlo do večjega sovraštva in nemirov, kar bo v škodo zasebni in skupni blaginji. Socialni sloji naj se spopolnjujejo med seboj, naj sodelujejo, da se bo doseglo pravo ravnovesje. Kapital ne more obstajati brez dela in nasprotno. Sedaj se je že precej doseglo in uresničilo v tem smislu, a pot je še dolga. Obstajajo še krivice, prevelike socialne razlike, poleg še neodpravljenega egoizma in individualizma. Če dodamo še bolečo rano brezposelnosti, zaradi katere živi v težkih razmerah še preveč ljudi; tehnični napredek pa ne samo ne odpravi tega žalostnega problema, temveč ga celo večja. Ze papež Pij XI. se je izrazil, da so primorani v prisiljen pokoj in pomanjkanje nešteto poštenih in marljivih delavcev, ki si ne želijo drugega kot pošteno zaslužiti vsakdanji kruh.

Če se hoče doseči harmonija med socialnimi sloji, in vsi moramo delati za to, je treba, da je dano vsem, tudi tistim nižjim slojem, da pošteno in gotovo prislužijo za svoje življenje ter za bodočnost svojih otrok. Tisti, v katerih rokah je usoda delavcev, naj gledajo delavca ne samo z ekonomskega vidika, ne samo v njegovih pravicah do pravične plače, temveč morajo tudi spoštovati dostojanstvo njegove osebe, ga smatrati kot brata. Delavec naj bo tudi deležen skupnega zasluga.

NUJNOST HARMONIJE V DRUŽINSKEM ŽIVLJENJU

Potrebna pa je tudi harmonija v družinah samih, saj mora med zidovi domače hiše vedno vladati soglasje in harmonija, ki izhaja iz nerazvečljive vezi zakramenta in njegove svetosti. Oče naj bi predstavljal v njej Boga, zato naj nastopa z avtoriteto, pa tudi z zgledom celotnega življenja. Mati naj z ljubeznivostjo in materinsko skrbjo stoji ob strani možu in otrokom, katere naj vzgaja k verskemu in poštenemu življenju. Sinovi pa naj bodo svojim roditeljem vdani in naj jih radi imajo. V družinah naj bi vedno vel tisti duh krščanske ljubezni in družinskih krepostih, katere nam kaže zgled nazareške družine. Naj se nikdar ne zgodi, da bi omahovala ustanova družine. Kadar je družina v nevarnosti, kadar manjka soglasje in edinost v njej, kadar družine odklanjajo nauk božjih zapovedi in Kristusovega evangelija, tedaj je nevarnost, da se zrušijo sami temelji sožitja med državljani v neprecenljivo škodo teh.

jevanju zadrug: rekel je, da so te brez dvoma dobra stvar, toda se ne morejo vsiljevati. Kmetje naj se o njih koristi sami prepričajo. Sporočili so tudi, da je Hruščev odpovedal svoj obisk v skandinavskih državah zaradi nasprotovanja tamkajšnjega javnega mnenja.

Dva obiska

V nadaljevanju dolgega potovanja po glavnih zapadnih državah, se je te dni mudil v Rimu na dvodnevem uradnem obisku japonski ministrski predsednik Kishi. Njegov namen je bil imeti z italijanskimi državniki splošno izmenjavo misli o svetovnem položaju in o najvažnejših mednarodnih vprašanjih. Imel je zato v tem smislu razne razgovore s predsednikom Segnijem in ministrom Pellom. Bil je tudi na obisku pri papežu in pri predsedniku Gronchiju.

Konec preteklega tedna je tu-

Zopet zastoj v Ženevi

Po enotedenskih pogajanjih je ženevska konferenca prišla do mrtve točke. Sovjeti vztrajajo za ustanovitev vsenemskega odbora, zapadnjaki pa zahtevajo jamstva za zah. Berlin. Gromiko seveda noče dati zapadnjakom nobenih jamstev, dokler ti ne pristanejo na sovjetski predlog in priznajo Vzhodno Nemčijo. Težko je sedaj najti srednjo pot, ker nobena stranka noče popustiti. Zapadnjaki celo grozijo, da prekinejo pogajanja, ako ne dobijo zahtevanih jamstev.

Kot znano, se razgovori in nesoglasja omejujejo na splošno na sledeče točke:

1) prekinitev slehernega propagandističnega in sovražnega delovanja na obeh straneh bivše nemške prestolnice, in ne samo na zapadnem področju, kakor bi hoteli Sovjeti;

2) omejitev vojaških sil v zah. Berlinu do skupnega števila 9 tisoč vojakov (sedaj jih je 11 tisoč), proti sovjetskemu predlogu, da se skrejša na 4 tisoč;

3) določitev sredstev, da se jamči prost vhod v zah. Berlin;

4) ustanovitev vsenemskega odbora. Sovjeti zahtevajo enakovrstnost nemških komisij in priznanje Vzhodne Nemčije, medtem ko zapadnjaki nameravajo določiti zastopstvo sorazmerno s prebivalstvom obeh Nemčij.

Adenauer je predlagal ustanovitev štiristranskega odbora za reševanje nemškega vprašanja, pri katerem bi bili predstavniki obeh Nemčij le kot svetovalci. S tem predlogom se je seveda kancler hotel izogniti priznavanju Vzh. Nemčije.

Zapadnjaki in Sovjeti iščejo sedaj srednjo pot, ki bi vsem ustrezala. Gromiko čaka novih navodil iz Moskve. Morda, da bo srečanje ameriškega podpredsednika Nixona s Hruščevom v Moskvi prineslo kako razjasnjenje štirim ministrom v Ženevi.

Upor v severnem Iraku

Konec preteklega tedna se je v petrolejski deželi v severnem Iraku vnela državljanska vojna. Kirkuk, glavno deželno mesto, je baje v rokah komunističnih upornikov, katerim se je pridružil tudi del vojske.

Komunistične organizacije, ki se niso hotele vdati vladnemu ukazu, naj odložijo orožje, so izkoristile trenutne državne spore in spravile na svojo stran del vojske. Hitro nato so sprožile celo vrsto napadov nad turško manjšino, češ da podpira vladu. Tako so bojovníki Kurdi s pomočjo odpadle vojske zasedli tovarne in strateška mesta ter se kruto zagнали nad turško manjšino in nad protikomuniste. V bitkah je padlo 27 ljudi, več sto je bilo pa ranjenih.

Izgleda, da upor v Kirkuku ni osamljen pojav, ampak spada v splošen načrt upora tudi v drugih

nizijski predsednik Burgiba zaključil v Rimu svoje počitnice v Italiji. Na Kvirinalu se je srečal s predsednikom Gronchijem, s katerim se je razgovarjal o sodelovanju med Italijo in Tunizijo. Poudaril je med drugim škodljivo zadržanje zahodnih krogov glede alžirskega vprašanja. Preden je odpotoval v domovino, je bil tunizijski predsednik sprejet pri sv. očetu.

delih države, kjer pa ni uspel. Iz Bagdada je vlada poslala nove čete z namenom, da zaustavi upor in naredi mir. Predsednik Kassem je po radiu priznal, da so v severnem Iraku nastali neredi, ki ogrožajo svobodo. Zato je pozval narod k sodelovanju, obenem pa je izjavil, da bo strogo kaznoval vse tiste, ki so napadli in ogrožali svobodo naroda in države.

Po zadnjih vesteh neredi v severnem Iraku niso še prenehali.

Ameriški kovinarji stavkajo

Sredi preteklega tedna se je pričela v ZDA stavka pol milijona kovinarjev, najvažnejše kategorije v ameriški industriji. Tudi tam se gre, kakor v Italiji, za zvišanje prejemkov, ki pa delodajalci nočejo priznati. Sindikalni voditelji zahtevajo povišanje eno desetino dolarja na uro na povprečni plači 3,10 dolarjev.

Delodajalci in kovinarji trmasto vztrajajo na svojem stališču, eni, da ne popustijo, drugi pa, da dosežejo pravične zahteve. Ker predvidevajo, da bo stavka trajala še tri ali štiri tedne, so si podjetniki pravočasno nabavili veliko zalogo jekla. Kovinarjem pa so prišle na pomoč sindikalne organizacije, ki razpolagajo z ogromnimi fondi za stavkujoče.

VPRAŠANJE MEHANIZACIJE

Naravni vzroki stavke ameriških kovinarjev prihajajo iz vprašanja moderne mehanizacije. Ali so podjetniki svobodni, da mehanizirajo svoje podjetje in zmanjšajo število delovnih sil, ne da bi istočasno zvišali plače?

Mehanizacija privede res do zmanjšanja proizvodne cene, toda ni ravno tako gotovo, da prinese sorazmerno zmanjšanje prodajalne cene jekla. V tem slučaju rastejo na eni strani dobrički delodajalcev, na drugi strani pa se zmanjša kupna moč stotisočev družin. Zato je nujno, da se pride do postopnega in stalnega zvišanja prejemkov, ki lahko omogoči istočasno zvišanje kupne moči.

Predsednik Eisenhower je zato pozval prizadeti stranki, naj skušata na miren način doseči pravičen sporazum.

Zmaga italijanskih delavcev v Rhodeziji

V Karibi v Južni Afriki so italijanski delavci dovršili prvi del ogromnega jez na reki Zambesi. Jez, ki bo eden največjih na svetu, se dviga 150 m visoko nad vodno gladino. Nad jezo bodo pozneje zgradili cesto, ki bo vezala Južno in Severno Afriko. Pretekli teden, ko je bil prvi del tega ogromnega dela dovršen, so delavci postavili na vrh jezja velikansko drevo in jo razsvetlili s tisoči lučic. To razsvetljeno drevo je oznanjalo Afričanom daleč naokoli prvo zmago italijanskih delavcev nad močjo afriških vod.

Filmski festival v Moskvi

Na filmskem festivalu, ki bo v Moskvi od 3. do 17. avgusta, bo sodelovalo preko 41 držav. Svečana otvoritev bo v športnem dvorcu v Lužnikah, ki lahko sprejme do 18.000 oseb. V slučaju slabega vremena pa v Leninovem stadiu. Filme bodo nato predvajali v kremenjskem gledališču. SZ hoče na ta način utrditi in razširiti stike na filmskem področju. SZ bo na festivalu nastopila s filmom »Usoda človeka«, Jugoslavija pa bo prikazala film »Skozi vejevje — nebo«.

NAŠ TEDEN V CERKVI

26.7. nedelja, 10. pob.: sv. Ana, mati D. M.
27.7. ponedeljek: sv. Sergij, m.
28.7. torek: sv. Viktor I., p. m.
29.7. sreda: sv. Marta, dev.
30.7. četrtek: sv. Judita, m.
31.7. petek: sv. Ignacij Lojolski, spozn.
1.8. sobota (prva): Vezi sv. Petra

*

SV. ANA in njen mož sv. Joahim sta imela veliko preizkušnjo, čeprav sta živel pravično in po postavi Gospodovi: nista namreč imela otroka, kar je pri Izraelcih bilo posebno težko. Izraelci so namreč živeli v velikem upanju, da pride Odrašenik. Starši so si mislili: če ga mi

ne bomo videli, ga bodo gledali vsaj naši otroci, naši potomci. Spomni se le na starčka Simeona v templju, ki je poln veselja sprejel v naročje Jezusa, ko ga je Marija prinesla darovat.

Sv. Ani je pa Bog preizkušnjo obilo plačal: saj ji je dal v starosti hčerko — Marijo, ki ni samo Jezusa Odrašenika videla, ampak ga je rodila za ves svet, ne samo za judovski narod.

Pri Bogu ni nemogoča nobena reč. Kar je tebi v korist in ti je zelo ljubo, pa ti v preizkušnji odteguje — ne obupaj, vztrajaj v zaupanju, Bog ti bo rešil zadevo — tebi v veselje. »V te, Gospod, sem zaupal, na vekomaj ne bom osramočen.«

Msgr. Matija Škabar

biseromašnik

Preteklo nedeljo, 19. t. m., je bila ob 10. uri v Barkovljah prav izredna slovesnost. V tamošnji župni cerkvi je preč. gosp. Matija Škabar daroval svojo biseromašo ob 60-letnici mašništva. To je res izreden dogodek. Če so tu pri nas že nove maše redke in seve zlate maše še bolj redki prazniki, je pa biserna maša res pravi biser, ki se le redkokdaj najde. In ta biser je po božji dobroti ušakal naš, vsem slovenskim krogom v Trstu in okolici dobro znani in povsod priljubljeni gospod Matija Škabar.

Slavljenec se je porodil v Barkovljah leta 1876 kot sin trdnje barkovljanske družine. Klasične študije je dovršil v Trstu, bogoslovne pa v Gorici. Po novi maši, ki jo je pel leta 1899 v Barkovljah, je služboval poldrugo leto kot kaplan v Rojanu, potem šest let na isti stopnji pri Sv. Jakobu. Velik del svojega duhovniškega življenja je pa prebil med našo slovensko šolsko mladino. Saj je bil 30 let katehet na slovenski ljudsko-meščanski šoli pri Sv. Jakobu, medtem 5 let na slovenskem učiteljskem in 11 let na slovenski trgovski šoli. Četudi zaposlen v šolah, je vendar tri leta upravljal katinarsko župnijo in deset let pomagal z mašo, pridigovanjem in spovedovanjem v Sv. Križu. Od leta 1943 dalje pa prihaja v svoje Barkovlje, kjer se ves ta povojni čas, kljub svoji starosti, žrtvuje za slovensko službo božjo.

S tem, da smo našli katehetska in druga dušnopastirska mesta našega biseromašnika, nismo opisali vsega njegovega delovanja v teh 60 letih. Že kot gimnazij-ski dijak je rad sedel k harmoniji in se vadi v glasbi. Glasba in petje, petje cerkveno in narodno, to je bilo poleg dušnega pastirstva obširno torišče našega slavljenca. Na tem polju se je veliko žrtvoval, z ljubeznijo in s svetim veseljem. Že v bogoslovnem semenišču v Gorici je, skupaj z našim velikim skladateljem, žal že pokojnim Vinkom Vodopivcem v težkih časih rešil cerkveno petje pretečega razsula. Pozneje je pa vodil slovensko cerkveno petje osem let pri Sv. Jakobu, deset let v Sv. Križu in zopet osem let v Marijinem domu, kjer je poučeval tudi narodno petje.

Samo kdor pozna slovensko dušo, bo znal ceniti to biseromašnikovo delovanje. Naš rod rad prepeva, naš rod ljubi sveto pesem in malokateri veliki narod se more ponahati s tako bogatim in tako visoko razvitim cerkvenim petjem, kakor ga imamo mi Slovenci. Le Bog daj, da bi se tu pri nas streznilo politično ozračje in da bi mogli naši ljudje neovirano prepevati, kakor so pevali naši predniki v cerkvi in doma, na kopnem in na morju, v vinogradu in na paši, v veselju in v žalosti.

Pa niti s tem nisem še naštel vsega, za kar smo se preteklo nedeljo v Barkovljah Bogu zahvaljevali. Mislim na božji oltar, kamor je biseromašnik 60 let pristopal in kjer je v tej dolgi dobi enaindvajset tisočkrat opravljal presveto daritev ter dajal

ljudstvu nebeško hrano. Človek nima besede, da bi se primerno zahvalil za to morje milosti in rajске blaženosti v tej solzni dolini. Če bi ljudje, posebno v teh narodno mešanih krajih, vsako nedeljo in praznik, res pobožno klečali pred svojim Stvarnikom, koliko boljši bi postali, kako bi se med seboj spoštovali. Že samo s tem bi bil rešen velik del političnih naspotij, ki danes tako žalostno cepijo krščanske narode.

In tako smo bili v nedeljo vsi verni Slovenci Trsta in okolice vsaj v duhu pri našem biseromašniku v Barkovljah, da smo mu k tej izredni slavnosti prisrčno čestitali. Naše čestitke imajo pa še drug razlog, ker smo prav te zadnje dni zvedeli, da je dušnopastirsko in prosvetno

delo našega biseromašnika dobilo priznanje tudi na najvišjem mestu in ga je sv. oče imenoval za svojega komornika z naslovom monsignorja. Bog torej živi našega novega monsignorja in mu na večer življenja poplačaj vse žrtve teh šestdesetih let.

Dr. Jakob Ukmar

*

Zahvalne službe božje v barkovljanski župni cerkvi se je udeležilo mnogo vernikov, ki so prihiteli k slovesnosti tudi iz mesta. Biseromašniku je s toplo besedo govoril g. Jože Vidmar. Cerkev je bila krasno okrašena. Slovesnost je zelo povzdignilo lepo petje.

Slavnostno kosilo so pripravile šolske sestre pri Sv. Ivanu.

Popoldne je bil slavljenec na Repentabru, kjer je vodil v cerkvi večerno pobožnost in se je nato toplo pozdravil od številnega občinstva udeležil predstave Slehernika.

10. nedelja po binkošti

Danes slavimo veliko ženo in veliko svetnico: Marijino mater in Jezusovo babico (staro mater) sv. Ano. — Niso vsi ljudje enako popolni. Nekateri ljubijo Boga in svete reči, drugi tega ne ljubijo. Nekateri ljubijo bolj, drugi ljubijo manj. Nekateri goreče, z veliko vneto, z ognjem; drugi pa bolj hladno in brezbržno. Nekateri so svetniki, popolni in zgledni ljudje; drugi so pa le povprečni verniki ali celo grešniki. Tudi med svetniki so nekateri bolj sveti in drugi manj sveti, nekateri popolnejši in drugi manj popolni. Pred Bogom je prav tako. Glavna in prvenstvena vrednost človeka ni namreč v časti, moči ali denarju, ampak v njegovi duši, v njegovi poštenosti, v njegovi vesti, v njegovem značaju, v njegovi dobroti in plemenitosti, v njegovi ljubezni do Boga in do bližnjega, v njegovi nepokvarjenosti, v njegovi duhovni zrelosti, moralni in duhovni popolnosti. In prav v tem se odlikujejo svetniki ter se tako razlikujejo od ostalih ljudi. Svetniki so vsestransko poštenji, dobri, pravični, nepokvarjeni, popolni in zgledni ljudje; zgledni v veri, zgledni v ljubezni do Boga in do bližnjega, zgledni v dobroti, čistosti, plemenitosti, pravičnosti in poštenosti. Njihova poštenost, dobrot, pravičnost, ljubezen, čistost in plemenitost so višje od ostalih ljudi. Razumljivo tedaj,

zakaj Bog tako visoko ceni, čišla in ljubi svetnike. Bog sovraži greh in ljubi čednost. Svet pa ravna večinoma prav narobe. A odločilna je božja sodba, in sicer odločilna za vso večnost. Svet je nerazsoden in krivičen. Bog pa nekončno moder in pravičen, popoln gospodar in poslednji sodnik. In On ne daje prednosti denarju, moči in človeškemu častem, temveč poštenosti in duhovni popolnosti.

Sv. Ana je prav gotovo v vrsti velikih svetnikov ali vsaj velikih svetnic. Bila je in ostane velika žena in velika svetnica, zgledna žena in zgledna mati, svetniška žena in svetniška mati, velika pred Bogom in pred ljudmi. Njena veličina obstoji v teh vrlih: bila je sveta v duši in sveta v življenju; ljubila je iskreno Boga in živel po Njegovi postavi; varovala se je greha in vsega grešnega; živela je pravično in krepostno življenje. Sveta Ana je bila sveta žena in sveta mati, sveta v zakonu, sveta v družini in sveta v življenju. Bila je sveta žena svetega moža in vzgojila je največjo svetnico sveta — Jezusovo Mater Marijo. Naj postane zgled vseh naših žena in mater, ki naj bodo svete kot ona in naj vzgojijo svete otroke, to je dobre, verne in poštene fante in dekleta! Dajmo ceno poštenosti in pravi dobroti! Vzljubimo še mi svetost, ki edina zadovolji Boga in edina varno vodi v večno srečo! — Sveta Ana, prōsi za nas!

Sv. oče v Castel Gandolfo

Kakor njegovi predniki svetega spomina, tako je tudi naš sedanjí papež Janez XXIII. v nedeljo 19. julija zapustil Vatikan ter se podal na oddih v Castel Gandolfo, poletno rezidenco papežev. Sv. očeta je na kratki poti do Castel Gandolfa navdušeno pozdravljala velika množica ljudstva, kateri je on prijazno odzdravljaj in blagoslavljal. Sprejel ga je nato papeški dvorec v Castel Gandolfo, od koder je pred devetimi meseci odpotoval na zadnjo pot med svoje Rimljane že mrtvi papež sv. oče Pij XII. Božja Previdnost je sv. Cerkvi naklonila novega vodnika, ki jo z nezmanjšano močjo, razumom in ljubeznijo vodi v teh nevarnih časih do cilja, ki ji ga je Bog določil.

Sv. oče je nato raz balakona svoje poletne rezidence v Castel Gandolfo blagoslovil desetstisočglavo množico, ki se je zbrala na trgu in ga navdušeno pozdravljala. Imel je tudi kratek nagovor, v katerem se je spomnil na besede, ki jih je izgovoril pred osmimi meseci, ko je le bežno obiskal Castel Gandolfo in obljubil, da se bo kmalu vrnil za del časa. »Upam,« je dejal, »da ostanemo tu za kak dan, morda za kak teden.«

Sprejem pri sv. očetu

Sv. oče je sprejel v zasebnih avdiencah vse kurijske kardinale, dekana svete Rimske Rote, najvišjega sodišča za zakonske pravde, ter številne škofo, ki so prišli v Rim na poročanje o stanju svojih škofij. V splošnih avdiencah pa je sprejel nekaj tisoč vernikov iz najrazličnejših krajev sveta in dežel.

Nova imenovanja

Sv. oče je imenoval za novega nuncija v Guatemali in El Salvadoru msgr. Ambroža Marchioni, ki je od leta 1937 do l. 1950 opravljal razna službena mesta po nuncijaturah v Kostariki, Italiji, Španiji in Braziliji.

Za novega apostolskega delegata v Turčiji pa je imenoval dosedanega nuncija v Peruju msgr. Franciška Lardone, ki tako nasleduje msgr. Testa, katerega je sv. oče imenoval za predsednika cerkvene akademije v Rimu.

Verska oddaja za mladino

Dominikanski pater Pichard, verski svetovalec francoske televizije in radia, je na potovanju po Kamerunu in organizira radijski program, ki naj bi bil enkrat na teden za mladino Kameruna. Namen teh oddaj je pospeševati kulturo med narodom in predvsem med mladino. Omenjeni pater je deležen podpore od strani državnih oblasti, kakor od raznih organizacij, tako da bo lahko uresničil to tedensko oddajo pod naslovom »Kamerunski deček odkriva svojo domovino«.

Bolnica za gobave v Mandalay

Med 500 gobavci v bolnici v Mandalay v Birmaniji, ki jo vodijo franciške misijonarke, so najrazličnejše azijske narodnosti in tudi različne vere; ne manjka celo budističnih menihov med bolniki. Vsi pa so sprejeti z največjo krščansko ljubeznijo. Bolnica za gobave v Mandalay je bila ustanovljena leta 1890, sedem let nato pa so jo prevzele franciške misijonarke.

Gibanje katoliških izobražencev

Trinajsto zborovanje Gibanja katoliških izobražencev, organiziranih v Pax Romana, se bo vršilo od 25. do 30. julija letos v Lovainu v Belgiji. Studiralni bodo temo: Vera v znanstveno-tehnični kulturi.

32. socialni teden katoličanov

»Uporaba prostega časa« bo predmet razgovorov in študija na 32. socialnem tednu italijanskih katoličanov, ki bo v Padovi od 20. do 26. septembra letos in ga bo vodil kardinal Siri, genovski nadškof.

Konvertiti v Ameriki

V Ameriki so konverzije raznih protestantskih sekt vedno bolj pogoste tudi med najbolj izobraženimi krogi. Znano je, da je sin pokojnega ameriškega zunanjega ministra Dullesa postal katoliški duhovnik in je vstopil v jezuitski red. V teh dneh pa je bostonski nadškof in kardinal Cushing posvetil v duhovnika sina škofa protestantske episkopalne cerkve, ki je postal duhovnik v trapistovskem redu. Novi duhovnik, Bruce Robers, ki si je nadel ime pater Avgustin, ima brata duhovnika, ki je tudi trapist v opatiji sv. Jožefa v Spencerju.

Fatimska Matl božja je s helikopterjem slovesno pristala v Gorici

Umrli je pater Agostino Gemelli

V jutru 15. julija je po dolgi bolezni umrl v Milanu pater Agostino Gemelli, rektor milanske univerze Srca Jezusovega in priznani nabožni pisatelj. Vest o njegovi smrti so takoj sporočili sv. očetu, ki je nato brzojavil kardinalu Montiniju in izrekel svojo globoko obžalovanje. Pokojnikovo truplo so oblekli v franciško kuto in ga prenesli na sedež univerze Srca Jezusovega. V nepretrganih vrstah so se začele od njega poslavljati množice ljudstva, med njimi najuglednejši cerkveni in svetni dostojanstveniki. Pozno zvečer se je od njega poslovil sam predsednik republike Gronchi.

Pater Agostino Gemelli, ustanovitelj milanske univerze Srca Jezusovega, je bil brez dvoma najmarkantnejša osebnost v svetu italijanskih katoličanov v prvi polovici našega stoletja. Zdravnik in pisatelj, filozof in predavatelj, univerzitetni profesor in vojaški kurat, nižji redovnik, poslužen pravilom sv. Franciška, mož dela in velike privlačnosti, je bil predstavnik italijanske kulture že mnogo prej, predno je ustanovil velikanski organizem, ki danes nosi ime univerza Srca Jezusovega.

Rodil se je v Milanu 18. januarja leta 1878 kot sin bogatih trgovcev, ki pa niso skrivali svojih protisrskih čustev. Na univerzi v Paviji je odlično dovršil zdravniške študije, a se je tudi odlikoval po napadih na katoličane in socialističnih idejah. Ko je leta 1902 postal zdravnik, se je vrnil v Milan. V vojaški bolnišnici, kjer je dobil svojo prvo službo, se je spoznal s katoliškim duhovnikom patrom Mazzottijem. Bilo je to njegovo prvo zblizanje z Bogom. Začel je razmišljati in prišel do spoznanja, da je doslej hodil po nepravni poti. Na veliki četrtek l. 1903 je po dobri spovedi prejel sv. obhajilo. Od spreobnjenja do redovniškega poklica je bila zanj le kratka pot. V jeseni istega leta je potrkal na samostanska vrata patrov franciškanov v Rezzatu v bližini Brescie, kjer so ga sprejeli kot novince. Po štirih letih noviciata je postal duhovnik. Začel je nato potovanja po deželah Srednje Evrope z namenom, da bi izpopolnil svoje zdravniške in biološke vede. Leta 1909 je ustanovil neki filozofski list, leta 1914 pa list Vita e Pensiero. Ob začetku prve svetovne vojne se je med prvimi javil in odšel v vojne vrste s činom stotnika-zdravnika. Tu je vršil dvojno delo, delo zdravnika in duhovnika. Po končani vojni ga je vsega prevzela velika ideja ustanovitve katoliške univerze. Po velikih trudih in zaprekah se mu je končno ta želja izpolnila. Dne 7. decembra leta 1925 je začela svoje življenje in delovanje katoliška univerza Srca Jezusovega v Mi-

lanu, ki je tekom let izvršila ogromno poslanstvo med italijanskimi visokošolci. V soboto 17. julija so se v Milanu izvršile pogrebne svečanosti za pokojnim rektorjem Gemellijem. Truplo so s katoliške univerze prenesli v milansko stolnico, kjer je pogrebne svečanosti opravil kardinal Montini. Položili so ga nato k začasnemu počitku na milanskem pokopališču. Pozneje ga bodo namreč prenesli v kripto milanske univerze Srca Jezusovega, kjer je brez dvoma njegovo mesto, da bo še mrtev čuval nad svojimi gjenici.

Pater Agostino Gemelli je zapustil svoj duhovni testament, ki ga je spisal na veliki petek pred štirimi leti ob priliki duhovnih vaj. »Moji dnevi se stekajo,« je zapisal v testamentu, »in vedno bolj se približuje dan končnega obračuna. Ta mi- (Nadaljevanje na 3. strani)

Pismo prevzv. tržaškega škofa

romarjem k Mariji - Einsiedeln

To vaše vsakoletno obiskovanje bolj slavnih svetišč, to je Materi božji bolj dragih, je lepa in hvalevredna stvar. Letos se vaše romanje vrši k Mariji - Einsiedeln. Tudi tukaj vas bo sveta Devica čakala z materinsko ljubeznijo kot svoje sinove, ki ji želijo pripraviti novi praznik. Toda še več! Vi ne delate Materi božji samo praznika, vi ji nesete vaše srce, nesete ji obljubo vaše zvestobe, vaše potrebe, vaše upe.

Tudi to romanje naj služi v pripravo vaših duš za posvetitev naše škofije brezmadežnemu Srcu Marijinemu, kar bomo napravili v septembru.

Želim vam srečno pot do lepega Marijinega svetišča in srečno vrnitev.

Iz srca vas blagoslavljam

Trst, 24. junija 1959.

† Anton, škof

NASE VOŠČILO

Tudi Katoliški glas želi našim romarjem srečno, veselo in koristno božjo pot v daljni Einsiedeln. To leto je leto posvetitve naših krajev, župnij in škofij Brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Tržaški Slovenci bomo to dejanje sinovske ljubezni izvršili v nedeljo 13. septembra na Opčinah, kjer bo ob desetletnici prvega romanja velika marijanska manifestacija. Zato je prav primerno, da služu temu velikemu cilju vsako letošnje romanje, tudi romanje k Marijinemu svetišču sredi švicarskih planin.

Drugo leto pa čaka vse zamejske Slovence (Benečane, Goričane, Tržačane) velika 600-letnica Sv. Višarij. Prav bi bilo, da se že letos določijo glavne slovesnosti in dobro porazdelijo po dekanijah obisk Sv. Višarij. Visoka zgodovinska obletnica bo privabila dosti naših romarjev, tudi tujcev, če jim bomo namreč znali dopovedati in lepo predstaviti najvišje Marijino svetišče v Evropi. Predvsem naj dajo pobudo žabničani in sosedje, ki so varuhi skupne Marijine hiše na naših planinah. Z mislijo, da bi vsi pravi Marijini častilci resno in pravočasno mislili na 600-letnico naših Sv. Višarij, želimo vsem številnim udeležencem letošnje skupne božje poti veliko duhovnega veselja in prave sreče pri obhajilni miži pred Marijinim oltarjem.

KATOLIŠKI GLAS
poduredništvo v Trstu

Veličastna predstava Slehernika

Mnogi se še spominjamo prve predstave Hofmannstalove duhovne igre »Slehermnik«, ki je bila pred 10. leti na Repentabru. Tedaj je Slovenski oder iz Trsta prvič nastopil in povabil Tržaške in Goriške Slovence na tako veliko skupno prireditev. Tedaj so katoliški Slovenci na tem ozemlju prebili led, ki jih je obdajal v preteklosti, znebili so se pritiska, ki jih je bil k molku. Ukaz, da sme in more samo ena skupina naroda kulturno živeti na se kulturno in prosvetno udejstvovati, je prav »Slehermnik« odstranil.

Deset let je od tedaj. Na Goriškem in Tržaškem so v tem času zrasle živahne prosvetne organizacijske skupine, ki pripravljajo prosvetne prireditve na teh tleh. Na Tržaškem je povezala skupna prizadevanja osrednja katoliška prosvetna organizacija, »Slovenska prosveta«, na Goriškem pa nosi že prve sadove delo osrednje organizacije, »Zveze slovenske katoliške prosvete«.

Repentabor je postal v teh letih simbol narodne in prosvetne samozvesti. Leto za letom vabi Slovence na tako osrednjo prireditev. Tako tudi v nedeljo. Prihiti na Tržaški in Goriški Slovenci in napolni izredno lepo urejen prostor pred cerkvijo. Gospod župnik Zele, ki se toliko prizadeva, da bi najlepše uredil repentaborsko hišo božjo in ves prostor okoli nje, je tudi v nedeljo gostoljubno odprl vrata, ki vodijo na tabor. Ob petih popoldne je imel najprej biseromašnik g. Marjanja Skabar slovesni blagoslov v cerkvi. To je tako s svojo navzočnostjo kot stajanja slovenskih duhovnikov tržaške škofije vso slovesnost še bolj dvignili.

Ob šestih pa so fanfare naznanile prietek predstave »Slehermnik«. Ljudje so ostali pozorni. Nihče se ni več ganil. Glasil se je z višine glas božji in pojavila se je Smrt. Predstava se je pričela in potem tekla v neprisljenem ritmu, zdaj vsa razgibana in živa, zdaj dramatično napeta, kakor je zahtevalo dejanje. Prof. Jože Peterlin, ki je predstavo pripravil, je bil izredno pozoren na najmanjše stvari. Imel je skoraj same mlade igralce pred seboj in vendar je z njimi napravil predstavo, kot bi je bilo lahko meselo marsikatero gledališče. Nikjer ni bilo zastoj, nikjer zadrege, ampak eno samo stopnjevanje in pretresljiva igra. Čeprav vsebinsko ni Slehermnik nič izrednega, pa je vendar napisan izredno lepo in ima predstava čudovito močan učinek. Glasbena spremljava, ki jo je oskrbel Saša Martelanec je pretresljivo poudarila vzdušje in podčrtavala vsebino. Pričela je o izredni tenkočutnosti Martelančevi. Kar je dalje presenečalo, so bile lepe obleke in čudovite maske.

Med mladimi igralci je presenetil Drago Stoka kot Slehermnik. Njegova igra zahtevala velik napor, saj je praktično Slehermnik na odru od začetka do konca. Stoka je igral prepričljivo in dramatično z velikim anosom in doživeto. V dveh kratkih prireditvah nastopa Slehermnikova mati. Stano Orficio smo spet tu spoznali, kako čudovito igralca je. Njena hoja, zven njenega glasu, njena igra, vse je ujeto v čudovito ubranost, tako, da je naravnost izžarevala iz te postavne veličastna podoba matere. Seveda je njena igra presegala okvir dopustnih igralcev. — Zelo lepo podobo je potem ustvarila s prijetnim nastopom mlina Marija Bobkova v Ljubici, premetel je Saša Rudolf kot Smrt, ki je svojo zadržanostjo in sugestivno hojo zbujal naravnost grozo. Dobre brezskrbneža je tekoče zaigral Ladi Vodopivec

v Družniku, ki je kot doma na deskah. Pretresljivo sceno sta ustvarila Gregor Pertot kot Ubogi sosed in Marinka Teuerschuh kot njegova žena z otroki. Prizor je mnogim osolzil oči. — Izredno posrečeno igro je imel Demon, ki ga je igral Glauko Turk; prizor je sicer kratek, a je izredno učinkoval. Tudi gostija sama je bila zelo naravno izigrana. Debeli nečak Gregorja Pertota je nekaj, ko človek vidi, kako iz majhne vloge igralec napravi odski lik, ki ostane v spominu. Tak je bil Pertotov debeluh. Naravno in neprisljeno je zaigral Suhega nečaka Ivan Bužecan, poleg njega pa vsi povabljeni na gostiji: Uča Zlobčeva, Gema Bobkova, Marinka Teuerschuhova, Joško Pirjavec, Franko Vekjet, Edi Košuta in France Miljač. Družba je najbolj dramatične prizore odigrala zelo pretresljivo. Zdi se, da se je še posebej odlikoval med njimi Joško Pirjavec, ki smo ga že imeli priliko videti v baronu pri predstavi Matička. Celotno igro izredno lepo zaključujeta Dobra dela, ki jo igra Marjanja Prepeluh in Vera Marije Oficije. Te alegorične podobe je težko igrati neprisljeno in če re-

čemo, da sta obe podobi bili nekaj veličastnega, je to za obe igralki najboljša pohvala. Lik Dobra dela raste iz slabosti in mirne dikcije v stopnjevano krepkost. Vera pa prehaja iz rahle trdote v vsodpuščajočo ljubezen. Omeniti moramo še Franceta Miljača, ki je v podobi hišnika nevsiljivo in naravno dopolnjeval prizore. Glauko Turk je poskrbel za okusno sceno, ki kljub enostavnosti ni motila, in nismo ničesar več pogrešali.

Ko so ob zaključku zazvonili resnični glasovi repentaborske cerkvice in je Slehermnik zaključil svojo pot, nas je prevzelo poslednje pribežališče ubogega človeka. Ta čudovita igra nemškega pesnika Hofmannstala, ki jo je preprenil v zelo lep in mehek jezik in tekoč verz Oton Župančič, je opravila v izredno dovršeni igri Slovenskega odra veliko delo našega prerojenja. Vsaj prerojenja marsikoga. Slovenski prosveti, ki je pripravila in organizirala to veličastno predstavo iskreno čestitamo in se ji zahvaljujemo.

To je bil poleg prosvetnega praznika tudi velik duhovni in narodni dogodek za nas vse.

MELONIZEM

Praz za prav bi bilo treba pisati Mellonizem. Mellon je namreč demokrščanski poslanec, ki pa je od svoje stranke odpadel in postal pomemben sotrudnik komunističnega tiska v Italiji. O njem poroča tednik tržaških katoliških krogov »Vita Nuova« (18. julija), da je hvalil encikliko papeža Janeza XXIII., toda samo v toliko, kolikor komunistom »služi«. Tako je bila njegova lastna izjava.

Tudi NL omenja v številki preteklega tedna isto okrožnico. Iz te okrožnice navaja okrog petdeset vrstic. Toda te vrstice so samo uvod za napad na naš list. Naš list je 9. julija opredelil svoje stališče do izjav IV. kongresa Zveze komunistov Slovenije glede narodnostnih manjšin in glede poročila NL o tej zadevi.

Zapisal je naš list: Priznanje (slovenskih komunistov), da narodnost ni prvi element v podpiranju manjšinske borbe, pomeni za komuniste, da je njim v prvi vrsti mar socialistično vključevanje manjšine v »napredne« vrste večinske države. — Eno spoznanje več, ki smo ga pa že večkrat na tem mestu poudarili: Katoliški in demokratični Slovenci si moramo v glavnem sami pomagati, saj od komunističnih veljakov v matični državi nimamo pričakovati drugega kot zapostavljanja v prid marksističnemu internacionalizmu.

Glede NL pa ni skrivnost, da je bila njegova želja, da bi se naš list odpovedal dopisom o politiki. O politiki bi smel poročati v imenu »katolikov« v naši deželi sampo NL. Posebno o jugoslovanski politiki. NL pozna umetnost, poročati o Titu in nekaterih drugih slovenskih komunistih, tako, da ustvari lik razumnih in zaslužnih mož. Lahko bi posvetil NL kak svoj uvodnik tudi dragocnim predmetom, n. pr. izredno zabavnim dijakov, nacionalizacij nekaterih hiš, kako so obsodili na 20.000 din globe duhovnika zato, ker je v isti hiši za veliko noč obhajal tri bolehne osebe isti dan, namesto da bi šel vsakega posebej obhajati na različne dneve. Ali kako so obsodili duhovnika na 10.000 din globe, ker je bila pri

krščanskem nauku izven šole enkrat navzoča deklica in ni duhovnik pred naukom zahteval pismenega dovoljenja očetovega. Ali kako je bil na zapor obsojen duhovnik, ki je pri blagoslavljanju hiš izpustil tista stanovanja, v katerih so prebivale osebe, ki so bile samo civilno poročene.

Marsičemu bi mogel posvetiti NL svoje uvodnike. Zaradi javnega mnenja v inozemstvu se je v Jugoslaviji že marsikaj izboljšalo. Tudi NL bi lahko kaj k temu pripomogel. Tega ne dela. Zakaj, to je že njemu znano.

Mi smo mnenja, da bi nas NL rad izpodrinil iz politike. Tako bi katoliško misleči ljudje ne imeli več slovenskega glasila, ki bi jih obveščal o politiki tudi v takih zadevah, o katerih želijo jugoslovanski komunisti, da bi slovenski »katoliki« v naši deželi ne pisali. NL bi po našem mnenju želel, da bi se politične organizacije slovenskih katolikov v naši deželi ozirali na direktive Zveze komunistov Slovenije.

Toda zdaj se nam, da nam teh dolžnosti ne nalaga okrožnica sedanjega sv. očeta Janeza XXIII. Če NL drugače misli, lahko zadevo predloži na pristojno mesto. Mi bomo cerkvene predstojnike ubogali, kot smo jih doslej. Ali bo to storil NL, je pa druga stvar.

Vidim kar hočem

»Novi list« je v številki 261. z dne 16. 7. 1959 objavil pod naslovom Kozlov o Janezu XXIII.

Prvi podpredsednik sovjetske vlade Frol Kozlov, katerega je Hruščev javno označil »za svojega naslednika«, se je na potovanju po Ameriki udeležil nekega zborovanja v San Fransiscu, kjer ga je ondotni guverner Edmund Brown opozoril na najnovejšo okrožnico Janeza XXIII. »Tudi papeža bomo podpirali«, je odvrnil Kozlov, »če se bo zavzel za mir«.

Ni pa videl »Naših razgledov« štev. 13 (180) z dne 11. julija 1959, kjer kritik — d.

v članku Ad Petri cathedram odgovarja na encikliko Janeza XXIII. in zaključuje: *Takšna so v glavnih obrisih osnovna stališča iz enciklike papeža Janeza XXIII., ki je bila prvič prebrana 29. junija na praznik sv. Petra in Pavla. Iz svetovnega tiska so znana ugibanja o tem, ali bo papež Janez XXIII. ubral novo pot ali pa bo nadaljeval po stari. Vsa ta ugibanja so s to encikliko dobila za zdaj vsaj delno, če ne celotno razrešitev: nič novega po Piju XII. To potrjuje tudi poslanica kardinalu Stepincu, ki je čez dva dni sledila encikliki in v kateri je rečeno: »Vaše današnje trpljenje vam je prinesla krepkost in ne krivica.«*

Torej: kljub nekaterim elementom pomirjenja, ki se jih sicer da razbrati iz enciklike, pa ostaja dejstvo, da tudi ta enciklika daje ton »svetovnemu antikomunizmu«, čeprav vsi dokumenti takega značaja v svojih občin stališčih spoštujejo voljo in željo človeštva po ohranitvi miru v svetu, pa enciklika v konkretnih potezah k temu ne prispeva, ampak le naprej žerjavico razpihuje. Če se je menjala osebnost, se tedaj ni spremenila politika. Sicer pa ni moglo in ne more biti drugače...

Vse zgoraj pisano ne potrebuje prav nobene razlage.

Zaključena slavka pomorščakov

Ministrstvo za trgovinsko mornarico je izdalo dne 18. julija uradno sporočilo o prekinitvi stavke pomorščakov. Minister Jervolino je tistega dne sprejel predstavnikih štirih sindikalnih organizacij, katerim je zagotovil, da obstojajo stvarne osnove za obnovo pogajanj. Pogajanja so se začela v torek 21. julija. Ob uri, ko so prekinili stavko, je bilo po vsem svetu blokiranih 51 ladij v skupni tonaži 540 tisoč ton. Stavka se je pričela 8. junija zvečer in kmalu so se ji pridružili pomorščaki tudi drugih italijanskih ladij okrog po svetu, ki so vsi vztrajali v svoji borbi celih 40 dni.

Pogajanja, ki so se pričela, bodo pokazala, koliko so pomorščaki s svojo vztrajnostjo dosegli.

Otvoritev „Sončne ceste“

Dne 15. julija je predsednik republike Gronchi otvoril del »sončne ceste« med Bologno in Milanom. Najprej je kardinal Lercaro, bolonjski nadškof, blagoslovil novo cesto, nakar je sledila svečana otvoritev. Najvišji predstavniki oblasti, med njimi predsednik republike Gronchi, minister za javna dela Togni, so nato s svojimi avtomobili prevozili 80 km dolgo pot od Bologne do Parme. Je ta kratek del poti nudi dovolj jasno sliko celotne »sončne ceste«, ki je ena največjih povojnih javnih del v Italiji. Izpopolnjena je po vseh najboljših tehničnih pravilih ne samo po cestnih avtomatičnih znamenjih in semaforih, temveč tudi po premostitvi neestvilnih zaprek pri graditvi sami. Omenimo naj samo 1176 dolg most čez reko Pad, ki je eden največjih v Evropi. Pozneje je minister Togni v svojem govoru omenil veliko važnost te najlepše

italijanske ceste, ki je doslej stala 1 milijon 725 tisoč delovnih dni. Med tem časom so izkopali 350 tisoč kubičnih metrov zemlje ter vložili 500 tisoč kubičnih metrov cementnih zidav za 12 milijonov in 250 tisoč drugih potrebnih zidav.

Umrli je pater Agostino Gemelli

(Nadaljevanje z 2. strani)

sel me vznemirja, toda če pomislim iz koliko nepravil, skušnjav in zadržev me je rešila božja Previdnos, se moram tudi spričo tega najodločilnejšega koraka z zaupanjem vreči v božje naročje. Prosil je nato odpustjenja vse, ki jih je kdajkoli v življenju užalil ter izrekel zadnjo željo, naj bi njegovi nasledniki skrbeli za katoliško univerzo, da bi vedno ostala na višini svojega poslanstva: Prosil je tudi, da bi mu ne postavljali spomenikov, ki nič ne pomenijo, temveč naj bi zanj molili. Zaključil je svoj testament s svetniškimi besedami: »Iskreno prosim Boga, naj mi v zadnjih trenutkih mojega življenja dodeli toliko jasnost in močne volje, da bom lahko s iskrenim kesanjem nad mojimi grehi zaključil svoje življenje in umrl v ljubezni do Njega.«

Pokojni je bil učitelj tudi nekaterim Slovincem, ki so študirali na katoliški univerzi.

Radio Trst A

- od 26. julija do 1. avgusta 1959
- Nedelja:** 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 15.40 Slovenska zborovska glasba. — 18.30 Koncert slovenskih solistov. — 21.00 Pesniki in njih stvaritev (29) »Umberto Saba«.
- Ponedeljek:** 18.00 Mozart: Simfonija št. 41. — 18.30 Vokalni kvintet Zarja. — 19.00 Radijska univerza: Razvoj in pomen gozda. — 20.30 Gounod: Romeo in Julija. — 21.40 Mala literarna oddaja.
- Torek:** 18.10 Simfonični koncert orkestra in zbora Dunajske državne opere, Prokofjev: Aleksander Nevski. — 21.00 Iz življenja Indijancev. — 22.00 Umetnost in življenje. — »Glasniki evropskega humanizma«, napisal Ruda Jurčec. — 22.15 Jugoslovanski skladatelji: Jakov Gotovac.
- Sreda:** 18.00 Chopin: Koncert št. 1 v E molu. — 18.40 Slovenske instrumentalne zasedbe. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 21.00 Minnie, drama v 3 dejanjih - igrajo člani SNG.
- Četrtek:** 18.00 Koncert pianista Andrzeja Wasowskega. — 19.00 Radijska univerza - Iz zgodovine pomorstva. — 21.00 Obletnica tedna. — 21.15 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije. Frescobaldi-Ghedini: Toccata iz štirih odlomkov za orgle. Haydn: Simfonija št. 94 v G duru. De Falla: El amor brujo. Brahms: 4. simfonija v E molu.
- Petek:** 18.00 Čajkovski: Simfonija št. 2. — 18.35 Medijunske narodne pesmi. — 19.00 Iz planinskega dnevnika Rafka Dolharja. — 21.00 Umetnost in prireditve v Trstu. — 22.00 Znanost in tehnika. — 22.15 Koncert tenorista Mitje Gregorčiča.
- Sobota:** 15.00 Debussy: Iberija. — 16.00 Novelist tedna. — 17.00 Skladbe za čelo. — 18.00 Oddaja za najmlajše - Marko in njegovi prijatelji, pravljica. — 18.35 Jugoslovanske pesmi in plesi. — 19.00 Ko študent na rajžo gre - 4. oddaja. — 20.40 Zbor Slovenske filharmonije. — 21.00 Mesto ponoči, (1) Zadnji bolero - tretja slika - radijska zgodba - igrajo člani RO. — 22.15 Skladbe Roberta Schumanna.

LOJZE BRATUŽ

Dr. TEOFIL SIMČIČ: 3
Govor na spominskem večeru SKPD dne 16. februarja 1957.

Seveda je bil Lojze za našo deželo izgubljen. Naš zadnji slovenski knez in nadškof Francišek Borgia Sedej, ki je prav tako kot njegove ovčice občutil vso krivico in težo fašističnega preganjanja, je uvidel, da bi bilo škoda pustiti takega odličnega pevovodjo in organista ter narodnega delavca, kot je bil Lojze, v tujih krajih. Zato mu je ob koncu tistega šolskega leta 1929 ponudil mesto profesorja glasbe na nadškofijski gimnaziji. Seveda je Lojze ponudbo sprejel z vsem navdušenjem, saj mu je to mesto nudilo možnost, da se povsem posveti glasbi in vzgoji bodočih voditeljev svojega naroda. Nadškof ga je hkrati imenoval za nadzornika vseh cerkvenih zborov. Tudi to imenovanje je Lojze sprejel s prirojenjo poniznostjo. Posledica je bila velik razmah cerkvenega petja po vsej deželi. Kakšnega ogromnega pomena je bilo tista leta cer-

kveno petje, bo vsakdo takoj razumel, če se spomni na teror, ki je takrat vladal po deželi. Slovenska beseda je bila popolnoma izrinjena iz javnega življenja. V javnih uradih so še zadnji slovenski uradniki morali govoriti z ljudmi v italijansčini ali preko tolmača. Po javnih lokalih in drugod je bilo vse plakativno: »Qui si parla soltanto l'italiano«.

Bili so težki in grenki časi za nas Slovence. Naši narodni delavci so morali posvetiti skoro vse svoje delo reševanju preganjanih ljudi. Aretacije so sledile aretacijam, konfinacije konfinacijam, hišne preiskave in zasliševanja ter nasilstva so bila na dnevnem redu. Fašizem je napel vse svoje sile, da bi naši manjšini zadal smrtni udarec. Koliko so se v tistih nesrečnih letih, ko so padle tudi prve slovenske žrtve pod fašističnim svincem, trudili in žrtvovali možje, kot so bili dr. Janko Kralj, časnikar Polde Kemperle, župnik Stanko Stanič, monsignorja Berlot in Valentinčič, župnik Ivan Rejec in marsikdo drugi, bilo bi težko povedati v kratkih besedah. Delali so neustrašno in neustrašno kljub vsem velikim nevarnostim, katerim so se dnevno izpostavljali. Mar-

sikdo izmed njih je drago plačal to svoje požrtvovalno delo za slovensko ljudstvo. Rejec in Kralj sta bila internirana, Kemperle zaprt, monsignor Valentinčič je prišel krivično pred sodišče itd.

V najtesnejši zvezi s temi možmi je sodeloval Lojze Bratuž. Cerkevno področje je bilo takrat še edino, kjer so fašisti v svoji besni gonji proti naši manjšini nalezli na ovire. Kljub strahovitemu pritisku, ki so ga izvajali na naše duhovnike, je v cerkvah še vedno bilo slišati slovensko besedo in slovensko petje. Duhovniki so takrat prevzeli na svoja ramena vso težo narodnega dela ter so seveda tudi nosili posledice. Marsikdo izmed njih je prišel v zapor, marsikdo v konfinacijo.

V takem položaju je bilo delo Lojzeta Bratuža, kot nadzornika cerkvenih zborov in najodličnejšega pevovodje in organista, naravnost ogromne važnosti. Za tako delo je bilo treba velikega poguma in Lojze je ta pogum imel. Nobena čuda, če je postal fašistom trn v peti.

Začelo se je tako njegovo preganjanje. V oktobru 1930 ga je podivjana tolpa škvadristov napadla na Travniku ter toliko časa s palicami udrihala po njem, da

je obležal ves okrvavljen na tleh. Usmiljeni ljudje so poskrbeli za njegov prevoz v bolnišnico, kjer se je moral zdraviti tri tedne dolgo. Namesto da bi policija takoj prišla dobro znane krivce in jih izročila sodišču, je prišla žrtve. Agenti so Lojzeta v bolnišnici zastražili, na domu pa so napravili celo vrsto hišnih preiskav. Obtožili so ga, da je on izzival nedolžne fanteče.

Krivice, ki jih je fašizem napravil, so vpile do neba in nebo ni ostalo gluho. Fašizem se je zrušil, njegov vodja in drugi njegovi pomagači so napravili sramotno smrt, slovenska beseda in slovenska pesem na tem ozemlju sta pa ostali.

Dne 28. novembra 1931 je knezonadškof Sedej zatisnil svoje trudne oči. Negledne množice meščanov in deželanov so ga hodile kropiti v nadškofijsko kapelo, kjer je bilo njegovo truplo, oblečeno v škofovske paramente, tri dni izpostavljeno. Ljudstvo je čutilo, da je z njim izgubilo svojega očeta in zadnjega zaščitnika ter je jokalo v nemi žalosti, kot da bi slutilo težke čase, ki so še imeli priti. V četrtek 3. decembra so bile pogrebne svečanosti in Lojze je s 300 pevci zapel pokojniku

pri solkanskih kolonah zadnjo pesem v pozdrav. Z vsem svojim zborom je nato spremljal na Sveto goro s trnjem ovito krsto zadnjega slovenskega goriškega nadškofa.

V začetku naslednjega leta 1932 je kvestura Lojzeta aretirala. V zaporu je bil šest mesecev in nihče ni vedel, česa so ga obdolžili. Bil je sam v celici in več mesecev ga niso pustili niti na zrak, kar dovoljujejo tudi najhujšim zločincem. Se le po mesecih so ravnanje omilili. Na Veliko noč so ga pustili k sveti maši v jetniško kapelo in Lojze je bil zaradi tega ves vzradočen. Svoji mami, ki je bila od žalosti vsa zrušena in ki jo je imel strašansko rad, je takrat pisal: »Ljubljena mama. Moram Vam povedati, da je bila zadnja nedelja zame dan velikega veselja in sreče. Dovolili so mi, da sem smel pristopiti k mizi Gospodovi. Ljubega Boga sem prosil, naj odpusti vsem, ki so mi kaj zlega storili.«

Bil je blaga duša in ves prežet s krščanskim duhom. Kakor sem že omenil, ni poznal sovraštva in velikodušno je odpustal svojim preganjalcem.

(Se nadaljuje)

Tržaško romanje v Rim 26.-29. IX.

Pred dnevi smo razdelili po vseh župnijah propagandne letake in lepake, danes pa vam moremo poročati podrobneje o cenah.

Nudi se dvojna možnost:

1. Prenočišče in hrana v penzionih (so-be po 2 ali 3 postelje) cena: 14.300 lir.
2. Prenočišče in hrana v zavodih: skupne spalnice za moške oziroma ženske cena: 13.000 lir.

Imamo še tretjo možnost za skavte in mlade fante z bivanjem pod šotori (kamping) in hrano v menzah ob kampingih. Cena ni še določena, a bo približno od 9 do 10.000 lir.

Prva in druga možnost obsegata sledeče:

1. Pot z vlakom tja in nazaj v II. razredu.
 2. V soboto: večerja in prenočišče v Rimu.
 3. V nedeljo: celotna postrežba (hrana in prenočišče).
 4. V ponedeljek: hrana ves dan.
 5. Prevoz s pullmani ob prihodu in odhodu v prenočišče.
 6. Prevoz s pullmani k sv. Petru za avdienco pri papežu.
 7. Turistični ogled mesta s pullmanom.
- N.B. V slučaju, da se bo avdiencia pri sv. očetu vršila v Castelgandolfo, bo moral vsak romar dodati za prevoz v Castelgandolfo še 600 lir.
- G. škof je obljubil, da bo daroval sveto

mašo za slovenske romarje v cerkvi sv. Petra.

Sv. oče je že obveščen o prihodu slovenskih vernikov, zato vabimo, da se v velikem številu udeležite.

Glede plačevanja, naj vsak romar da do konca julija vsaj 5.000 lir na račun, ostalo pa vsaj do konca avgusta.

Trst, 8. julija 1959.

DUHOVSKA ZVEZA V TRSTU

Nagla zdravniška pomoč privatnikom

V kratkem bo v Trstu začela delovati posebna zdravniška služba z namenom, da nudi takojšnjo pomoč privatnikom, katerih stanje ni tako resno, da bi bil potreben prenos v bolnišnico. Za to službo, edino v Italiji, se je doslej javilo 12 tržaških zdravnikov, ki se bodo vrstili v službi, po dva čez dan in trije ponoči. Njihova telefonska številka je 68111. Posebne telefonske uslužbenke bodo poskrbele za takojšnjo zvezo in oddajo naročil. Ta zdravniška služba bo velikega pomena za naše mesto in bo marsikoga rešila bolečin, zlasti v nočnih urah, pa tudi hujših posledic, saj se neredko zgodi, da

bolnik umrje, ker ni bilo nobenega zdravnika na razpolago. Cena teh zdravniških pregledov bo 2000 lir podnevi in 2500 lir ponoči. Bolniki pa nikakor ne bodo dolžni nadaljevati svoje zdravljenje pri teh zdravnikih. Nadaljevali ga bodo lahko pri kateremkoli zdravniku. Glavno je, da bo vsakdo lahko imel zdravnika na razpolago kadarkoli bo hotel podnevi in ponoči.

Rojan

Zelo nas je pretresla novica o nesreči, katere žrtev je postal 65-letni Franc Piščanc iz Piščancev. Padel je po stopnicah in si pri padcu zlomil hrbtenico. Nekaj dni kasneje je, vdan v božjo voljo, umrl v splošni bolnišnici. Preteklo nedeljo ga je mnogo prijateljev in znancev pospremito k zadnjemu počitku. — Naj pri Bogu uživa večni počitek! Užalošeni družini, ki je pred nekaj leti nesrečno zgubila tudi enega sina, naše iskreno sožalje.

Grška folklor v Škedenju

V torek 4. avgusta bo nastopila v škedenjski kinodvorani grška folklorna skupina. Na sporedu bodo folklorne plesne in grške narodne pesmi. Prireditelji organizira škedenjski pevski zbor, ki bo nastopil z vrsto narodnih pesni.

Naslednji dan bo ob 9. uri sv. maša v bizantinskem obredu v škedenjski župni cerkvi. Prijazno vabimo vse tržaške Slovence, da pridejo k tej izredni prireditvi.

Zlata maša v goriški stolnici

Kakor smo že poročali, je v soboto dne 18. julija daroval svojo zlato mašo msgr. Ignio Valdemarin. Na to lepo in redko slovesnost so prihiteli od blizu in daleč njegovi sorodniki, prijatelji in znanci, zlasti še njegovi bivši gojenci-duhovniki. Zlatomašniku sta asistirala msgr. Fabro, sedanji rektor goriškega semenišča ter msgr. Fain, graški župnik in nekdanji vicerektor goriškega semenišča. Po končani sv. maši je kapiteljski prošt msgr. Soranzo prečital brzojavno čestitko sv. očeta in čestitke goriškega nadškofa Ambrosija. Po zahvalni pesmi je zlatomašnik vsem navzočim podelil papeški blagoslov.

Sporočilo

Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici sporoča prizadeti javnosti iz Pevme, Oslavja in Sentmavra, da se slovenski izvoljeni občinski svetovallci živo zanimajo in prizadevajo, da se v najkrajšem času zopet vzpostavi ojačena avtobusna zveza med Gorico, Pevmo in Oslavjem, ki naj ustreza potrebam domačega prebivalstva in izletnikov.

Pri tem pripominja vodstvo SDZ, da je družba ATA opustila progo št. 8 (Gorica, Pevma, Oslavje) s predhodnim dogovorom z Ribijevim podjetjem, da progo prevzame Ribij, na kar je občinska uprava pristala.

Le zaradi iskanja dovoljenja pri pristojnih oblasteh za to spremembo se je prevzem proge od strani Ribija nekoliko zakasnilo. Ker je rešitev zadeve že nekaj časa v teku, obstaja upanje, da se zaželeni avtobusni promet čimprej vzpostavi.

Spriču tega vodstvo SDZ opozarja prebivalstvo iz Pevme in Oslavja, naj ne naseda spletkam političnih priganjačev.

Sporočila se tudi, da ima občinska uprava v načrtu skorajšnjo otvoritev telefonske govorilnice v Sentmavru.

Vodstvo SDZ v Gorici

Lepo priznanje goriškim filmskim amaterjem

Na X. vsedravnem festivalu poučnega filma, ki se je v preteklem tednu zaključil v Montecatini, je dobil prvo nagrado goriški kinematografski amaterski klub za svoj film o Krasu, njegovi zgodovini in kraških pojavih. Film so izdelali dr. Geotti, Giorgio Oshat in Roberto Joos. Izmed vseh predstavljenih filmov je bil tehnično najslabše pripravljen, kajti medtem, ko so drugi amaterji prikazali svoje filme v barvah, zvokih in tudi cinemascope in panorama tehniki, so se naši goriški amaterji predstavili le z nemim filmom. Kljub temu je film odnesel prvo nagrado, znamenje, da je bil drugače dobro podan in da je prikazal pač nekaj svojevrstnega, novega, kar publika ni vajena gledati vsaki dan.

Svečanost v Podgori

V nedeljo zjutraj so v Podgori počastili spomin 44-letnice bitke v prvi svetovni vojni in zlasti spomin padlih. Verski in vojaški svečanosti so prisostvovali najvišji goriški predstavniki oblasti, cerkveni dostojanstveniki s proštom msgr. So-

rahzijem ter vojaški višji častniki poleg vojaštva in ostalega ljudstva. Sv. mašo je daroval vojaški kurat Feltrin.

Sv. Višarje

Zasvetila je električna luč

V 600-letni zgodovini Sv. Višarj bo ostala za vedno pomenljiva sobota 11. julija zato, ker ta večer je pri blagoslovu prvič zasvetila v cerkvi električna luč.

Slov. romarji iz Gorice s p. Fidelisom so bili priče tega dogodka. Sedaj gre elektrifikacija naprej. Tok napeljujejo po hišah in nekaj žarnic bo razsvetljevalo tudi višarski »korzo«. Višarje so tako stopile odločno na pot napredka 20. stoletja. Kako hitro bo to šlo, bomo videli, vendar ustaviti se ne bo več dalo. V duhu novega časa so načrti, ki jih Višarčani snujejo o velikem »nebotičniku« sredi svojega »korza«. Višarje so se torej ob električni luči zbudile iz svojega 600-letnega izročila in sedaj vidijo boljše, da še to in ono manjka. Ko bo v bližnji prihodnosti stekla še višarska žičnica, bo prenošitev te slavne božje poti še bolj pospešena. Čaka pa vse še zelo veliko dela in stroškov, da bodo mogli tu gori romarje dostojno postreči in jih zadovoljiti ne samo z dobrim zrakom. — Prav tako smemo upati in tudi zahtevati, da bo vsestransko postreženo romarjem v duhovnem oziru s spovedniki, ki obvladajo ne tri tu govoreče jezike. Le tako bodo Višarje še naprej vršile edinstveno poslanstvo, da bo v krščanski harmoniji združena mala Evropa.

Romar

Duhovne vaje v Gorici in Trstu

Letošnje duhovne vaje:

- a) za dekleta v zavodu sv. Družine od 16. do 20. avgusta;
- b) za fante istotam od 21. do 25. avg.
- c) za duhovnike tržaške in goriške škofije v goriškem malem semenišču od 21. do 25. septembra.

V Trstu pa bodo od 3. do 10. septembra dva tečaja za mlade izobraženke, dijakinje in ostala dekleta. Pripravlja pa se tudi tečaj duhovnih vaj za dijakke ter poseben tečaj za odrasle izobraženke.

DAROVI

Za Katoliški glas: Namesto cvetja na grob ob deseti obletnici smrti drage mame daruje hčerka Milena 2.000 lir.

Za Cvetko Ipavec: družbenka iz Trsta 500; Ana Goslar iz Rojana 1.000; N. N. Steverjan 500; N. N. Gorica 1000; N. N. Dolina 1000 lir.

Za Marijanišče: N. N. iz Trsta mesečni prispevek 1000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: N. N. iz Trsta 10.000 lir.

Iskrena hvala!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

RAZNE NOVICE

Po sledovih preteklosti

Dne 17. julija je iz živalskega vrta Michelotti v Turinu 12-letni slon Jumbo nastopil svojevrstno pot. Pred 2177 leti so njegovi predniki pod poveljstvom hrabrega Hanibala prekorali Alpe, da se polastijo Italije. Sedaj bo moderni Jumbo poiskal isto pot. Preko turinskih ulic, natripanih gledalcev, je Jumbo dosegel turinski kolodvor, od koder so ga odpeljali preko predora Frejus v Montmelian v Francijo, od koder je v ponedeljek 20. julija začel svojo pot preko Alp. Vozni listek ogromnega potnika je stal 17.500 lir. To pa ni še vse. Z Jumbom potuje tudi njegova prtljaga. Predvsem topli plašč, ki si ga bo oblekel, ko bo prišel v snežne višine, in pa zaloga hrane. Jumbo je dvakrat na dan. Njegov menu je naslednji: pol vreče prepečenca, vrč otrobov pomešanih z vodo, pol vreče sena, 10 kg pese, 20 kg jabolč. Računajo, da bo Jumbo v mrzlih predelih v Alpских višinah jedel nekoliko manj.

To svojevrstno ekspedicijo so zamislili angleški visokošolci iz vseučilišča Cambridge z namenom, da dokažejo svetu, da se je Hanibal na svojem pohodu proti Italiji poslužil poti, ki pelje iz Montmeliana preko 248 m visokega Clapiera do Suse na drugi strani Alp. Sedaj je ta pot le zapuščen gorski steza. »Iskanje resničnega Hanibalovega prehoda je privlačno in zanimivo kakor najbolj napet detektivski roman,« je izjavil vodja ekspedicije dr. Hoyte, ki je prepričan, da bo njegova ekspedicija uspeša. Da se Jumbovi spremljevalci ne bodo preveč dolgočasili, jim bo Jumbo vso pot igral na malo harmoniko, ki so jo vložili v njegov rillec. Med potjo nameravajo ekspediterji izvršiti tudi važna arheološka raziskovanja.

V Rimu odkrili ponarejevalce denarja

Rimska policija je prišla na sled izvežbanim ponarejevalcem denarja, ki so v neki vili v rimski okolici že več mesecev kovali italijanski denar po 50, 100 in 500 lir. Blagajničarji rimskih hipodromov so prvi odkrili ponarejeni denar, kar pa ni bilo lahko. Ponarejeni denar je bil izvršen tako brezhibno, da se skoro ni razlikoval od pravega. Ponarejevalce, ki so v tem času razpečali 10 milijonov kovancev, je policija zasačila, ko so razdirali stroje, z namenom, da zbežijo drugam. Očividno so zavohali, da jim je policija na sledi. Ponarejevalci so: Piero Ceroni, vodja tolpe, Arturo Rampelli, znan ponarejevalac, že obsojen zaradi ponarejenih šterlin, Danilo Ottaviani, Giulio Bartocci in Luigi Baffetti. Tega slednjega policija ni še zasedla, ker ni bil navzoč v trenutku, ko je policija udrila v vilo ponarejevalcev.

12 dni v objemu smrti

Urška Brener, 15-letno avstrijsko dekle, je doživelo in preživelo najbolj dramatične ure svojega življenja. Pretekli teden se je v družbi deklet podala na izlet v gore, ki obkrožajo Salzburg. Navdušena nad lepoto gor, se je v naslednjih dneh sama vrnila v gore. Pri plezanju pa se ji je spodrsnilo in padla bi v 100 metrov globok prepad, da se ni med padcem obešila na skalnati porobek in splezala nanj. Tu je ostala in dva dni in dve noči vpila na pomoč. Potem ji je glas pošel in sedmi dan je zagledala nekaj metrov pod sabo reševalno ekspedicijo, ki jo je iskala, a glasu ni imela, da bi se oglasila. Tako so minili še štirje strašni dnevi. Hranila

se je med tem z mahom, ki ga je pullila iz skal in si tešila žejo z nočno roso. Na dvanajsti dan so jo onesveščeno zapazili na skalnatem porobku helikopterja in začelo se je težavno reševanje dekleta, ki se je tudi srečno zaključilo. Bil je skrajni čas, kajti težko da bi dekle preživelo še en dan svojega ujetništva v obzoru gor.

Rekorden pridelek žita

Jugoslavija računa letos z rekordnim pridelkom žita. Po zadnjih podatkih naj bi pridelek znašal 4 milijone ton žita, kar ruže pa računajo, da jo bo za 6 milijonov ton. V Vojvodini, ki je najbogatejša na žitnih poljih, bodo imeli letos za 60 tisoč vagonov žita več kot lansko leto. Država je določila vsoto 2 milijardi za zgraditev potrebnih silosov. Pri vskladiščanju žita pomaga tudi vojaštvo. Pred desetimi leti je znašal pridelek žita v Jugoslaviji 2 milijona 430 tisoč ton, pa čeravno je bil odstotek kmečkega prebivalstva mnogo višji kot danes in tudi površina posejane zemlje večja. Če država ne bo posegla vmes s svojimi zakoni in predpisi, letos ne smelo primanjkovati kruha v Jugoslaviji.

Zaključna oddaja »Prenehaš ali nadaljuješ«

V četrtek 16. julija, je nekoč tako priljubljena televizijska igra »Prenehaš ali nadaljuješ« doživela svojo zadnjo zaključno oddajo. Začela se je pred štirimi leti in sicer 26. novembra 1955. Med tem časom je razdelila med zmagovalce malo 608 milijonov zlatnikov, poleg 50 milijonov, ki jih je razdelila za igro »Izzivaj prva«. Sodelovalo je pri tej zanimivi igri 395 oseb, ki so vse pokazale veliko zmoglost in nadarjenost v vseh mogočih strokah in poklicih. Zadnjih pet milijonov je v četrtek ure dobila napoletar Titina Papa, ki se je že predstavila k igri preteklo poletje in je padla pri dveh milijonih in pol. Z veliko simpatijo je občinstvo sprejemalo v vseh teh letih glavne napovedovalce Mika Bongioranni in pa napovedovalko Edy Campagnolo, ki sta se pri zaključni oddaji poslovila in obljubila novo zanimivejšo igro v oblednem času. Med povabljeni zaključni prireditve so bili skoro vsi zmagovalci tega leta. Manjkala je pa »levinja« Paola Bolognani iz Pordenona in pa izredno darjena bivša služkinja Novani.

Ceravno je televizijska igra »Prenehaš ali nadaljuješ« razmeroma dolgo živela, bi ji nihče pred štirimi leti spričo navdušenja, ki je vladalo zanjo, ne prisodilo samo pičlih štirih let življenja.

V Zagrebu so odkrili skrivne točilnice

V Zagrebu so v zadnjem času tržni nadzorniki odkrili nič manj kot 125 skrivnih točilnic alkoholnih pijač, zlasti vina. V teh skrivnih točilnicah, tako znanih bunkerjih, je policija zaplenila malo 1000 hl vina in ga izlila v Savo. Za bitelje sladke kapljice je moralo biti tistih dneh prijetno kopanje v »vinski« Savi.

Japonska katoliška enciklopedija

Po 25 letih težkega dela je bil zaključen peti in zadnji zvezek japonske katoliške enciklopedije. Pobudo za to delo je dal papež Pij XI. leta 1934, ko je predlagal katoliški univerzi Sofija v Tokiu izdajo ga pomembnega dela za katolicizem v azijski deželi.

Začeli smo s splošno razprodajo poletnega blaga

Jopiče - obleke - hlače - dežne plašče za moške, ženske in otroke

z največjim popustom

IZREDNA PRILIKA ZA NAKUP PRI

PITASSI

GORICA - Corso Verdi, 38 - GORICA

Oglejte si naše izložbe in cene!